DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 9den FEBRUARY, 1828. N. 6

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

In naam des Konings.

WY JOHANNES VAN DEN BOSCH, Generaal Majoor, Ridder der 3de Klasse van de Militaire WillemsOrde, Commissaris Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Allen die deze zullen zien en hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat het Zÿner Majesteit goedgunstig heeft behaagd te bepalen, dat eene kapitale som van viermaal honderd duizend guldens in deze kolonie zal worden in omloop gebragt, zoo tot het aanmoedigen en begunstigen van den handel, als tot het vermeerderen van het thans circulerend kapitaal; overwegende dat Zÿne Majesteit tot het bereiken van dit doel, bevolen heeft het oprigten eener Bank, welke op de nader te bepalen wÿze, de genoemde som van *f* 400,000 in bankbilletten zal in omloop brengen, met dien verstande nogthans, dat de houder van zoodanige bankbilletten dezelve, des verkiezende, zonder de minste korting of oponthoud, tegen gouden of zilveren specien, bÿ de Bank, zal moeten kunnen verwisselen;

Hebben besloten gelÿk wÿ besluiten bÿ deze:

Over het Kapitaal der Bank.

Art. 1.

Het primetief fonds der Bank zal bestaan uit *viermaal honderd duizend Guldens* (*f* 400,000.) aan bankbilletten; boven en behalve de hierna te bepalen som in specie.

Art. 2.

Alle uitgaven der bank, het zÿ tot het beleenen van koopwaren, vaste goederen, of tot het escompteren van wissels, zullen of in penningen of in bankbilletten geschieden.

Art. 3.

De bankbilletten zullen tegen hunne volle nominale waarde, bÿ alle rÿks kantoren en publieke administratien te Curaçao in betaling worden aangenomen voor de verschuldigde belastingen en betalingen van allerlei aard, als mede voor de wissels die door het Koloniaal Gouvernement, op dat van het Moederland worden afgegeven.

Art. 4.

De houders en vertoonders der bankbilletten worden als de wettige bezitters en eigenaars daarvan beschouwd, en de betaling zal mitsdien aan hun niet geweigerd mogen worden. Het zal echter aan de Directie vrÿstaan, wanneer er verdenking bestaat of wanneer zÿ daartoe door de houders van vermiste of gestolen bankbilletten schriftelÿk is aangezocht, het quitteren en afteekenen van het ter verwisseling aangeboden billet van hem die het geld daarvoor ontvangt te vorderen.

Art. 5.

De bankbilletten zullen dagelÿks van 9 tot 12 uren, zon en feestdagen uitgezonderd, bÿ de Directie der Bank, zonder oponthoud of eenige korting, tegen zilveren of andere in deze kolonie wettig gangbaar verklaarde munt of geld specien, verwisseld kunnen worden.

Art. 6.

Tot waarborg van de houders der bankbilletten wordt bepaaldelÿk verbonden:

1. Eene som van *tweemaal honderd duizend Guldens* *f* 200,000 in gereede penningen, welke in het reserve fonds der bank gestort zal worden.

2. Alle panden en voorwerpen door de bank beleend.

3. Zoodanig gedeelte uit de inkomsten van de Gouvernements kas op het eiland, als vereischt wordt, om, ten allen tÿde, de volle waarde der bankbilletten aan de bezitters te kunnen voldoen, terwÿl bovendien die waarde, door den Gouverneur Generaal der West-Indische bezittingen, op authorisatie van Zÿne Majesteit den Koning, wordt gegaraandeerd.

Art. 7.

Allen die zich zouden mogen verstouten om de actien van de bank, bankbilletten, recepissen, renversalen, onderteekeningen, stempels, zegels, bÿzonder papier of wat dies meer is natemaken, te vervalschen ofte veranderen, daarvan iets uitteWisschen, afstedoen, bÿtevoegen, of op eenigerlei wÿze te altereren, of wel behulpzaam te zÿn aan zoodanige contrefactien, vervalschingen, bÿvoegingen of alteratien, gelÿk mede, allen die zoodanige nagemaakte, vervalschte of gealtereerde bankbilletten, recepissen, renversalen en zoo voorts opzettelÿk mogten uitgeven, verspreiden of in omloop brengen, zullen, onverminderd hunne verpligting tot vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, de straf incurreren, welke op het vervaardigen van valsche munt is gesteld, of zoodanige andere straffen, als bÿ de wet nader zullen worden bepaald.

Art. 8.

Wanneer het ter bevordering van den handel en de welvaart van Curaçao wenschelÿk of raadzaam wordt geacht, om het premitief fonds der Bank, in bankbilletten te vergrooten, blÿft zulks aan Z. M. den Koning voorbehouden. De vergrooting van dit fonds zal echter geen plaats hebben, zonder dat gelÿktÿdig op nieuw eene som in gereed geld in de Bank gestort of ter dispositie van de Directie gesteld wordt, welke som in evenredigheid der nominale waarde van de vermeerderde bankbilletten, niet geringer zal zÿn, dan die voor het eerste fonds bepaald, alles onder gelÿken waarborg en guarantie.

Operatien der Bank.

Art 9.

De operatien der Bank zullen aanvankelÿk bestaan in het beleenen der koopmanschappen in zoodanige bewaarplaats of plaatsen als daartoe door de Directie zal of zullen worden aangewezen op te slaan, en verder kunnen worden uitgebreid.

1. Tot het beleenen van vaste onbezwaarde eigendommen, Goud en Zilver van erkenbare waarde.

2. Tot het escompteren van wisselbrieven, mits ten minste voorzien zÿnde van twee behoorlÿke endossementen van als solvabel bekend staande kooplieden of handelshuizen.

3. Tot het ontvangen van gelden van het Gouvernement in rekening Courant en tot het betalen in bankbilletten van assignatien of quitantien door hetzelve op de Bank afgegeven.

Art. 10.

Om de handeldrÿvende ingezetenen voor de nadeelen te hoeden welke voor hen zouden kunnen ontstaan, bÿ aldien door de Bank, eenige koophandel werd gedreven, als mede om voortekomen alle opkoopingen of monopolien, waartoe de Bank welligt in de gelegenheid zou zÿn, wordt bÿ deze uitdrukkelÿk vastgesteld, dat de Directie derzelve niet zal vermogen te koopen, inruilen of bekomen, eenige waren, koopmanschappen, of goederen, hoe ook, genaamd; noch eenige effecten of crediten ten laste van den staat van buitenlandsche mogendheden of van bÿzondere ingezetenen; dat wyders dezelve directie in hare qualiteit niet zal vermogen eenig aandeel te hebben of wel direct of indirect deel te nemen in eenige buiten of binnenlandsche handel, bedrÿven, compagnieschappen van schepen, assurantien, visscherÿen, fabrÿken, trafÿken, landbouw of anderzins, hoe ook genaamd, en eindelÿk niet zal mogen bezitten of koopen eenige vaste goederen, zonder uitzondering van welken aard ook.

Art 11.

Kooplieden, inwoners en burgers van Curaçao bekend staande ter goeder naam en faam zullen zich de bestendige beschikking over een bepaald kapitaal bÿ de Bank, onder de navolgende voorwaarden kunnen verzekeren.

a: Dat zÿ eene som gelÿkstaande aan een achtste gedeelte van het kapitaal waarover hun de beschikking wordt toegestaan, deponeren in de Bank of wel in plaatse daarvan eene waarde daarvoor verbinden, het zÿ in vast onbezwaard eigendom, hÿpotheekbrieven of ongemunt goud of zilver, gelÿkstaande aan het zesde gedeelte daarvan, en bovendien betalen eene rente, a vÿf ten honderd 's jaars van het besproken kapitaal, integaan met den dag waarop hun hetzelve is toegestaan.

b: Dat de gedeeltelÿke of geheele uitbetaling der som, naar hunne verkiezing zal plaats hebben, bÿ het geven van toereikend onderpand, het zÿ in vast onbezwaarde eigendom, hÿpotheekbrieven, drooge of natte koopwaren; zullende zÿ op de drie eerste, twee derde der waarde bekomen en op de laatste, de helft van de waarde, terwÿl de effecten en goederen zullen moeten opleveren eenen toereikenden waarborg voor het daarop te schieten kapitaal, de waarde naar billykheid gewaardeerd zÿnde ten genoege van den Directeur der Bank.

c: Dat de bedoelde effecten en drooge waren niet langer dan voor zes maanden, en de natte waren niet langer dan voor drie maanden tot onderpand zullen kunnen verstrekken, en de daarop geschotene kapitalen moeten worden afgelost, ten ware de Directeuren der Bank daartoe aangezocht, mogten goedvinden de beleening te verlengen, hetwelk echter nimmer zal mogen geschieden, ten zÿ het blÿke dat het geleende kapitaal werkelÿk in den handel wordt gebezigd en de daarvoor verbondene objecten eene voldoende zekerheid opleveren, almede ter beslissing van den Directeur der Bank.

d: Dat bÿ een gedeeltelÿken uitslag der waren, eene geëvenredigde som, die echter niet minder zal mogen zÿn dan van vÿftig gulden, door den belanghebbende moet worden afgelost, of wel andere goederen ter gelÿke waarde als de uitgeslagene gedeponeerd, onder dezelfde restrictien als hiervoren sub: c: vermeld.

e: Dat elk die op de voorgeschreven wÿze een kapitaal besproken heeft, geregtigd is het genot daarvan, elken dag op te zeggen tegen betaling der rente, tot en met den dag toe waarop de opzegging geschiedt, terwÿl als dan dadelÿk zullen worden gerestitueerd de koopgoederen, het kapitaal, of de hÿpotheken tot gedeeltelÿken waarborg van rente en mogelÿke verliezen aan de Bank verstrekt.

Art. 12.

De vaste goederen en hÿpotheekbrieven bÿ de Bank verbonden, zullen niet mogen bezwaard zÿn met Huwelÿksche voorwaarden noch legaal judiciair of Conventioneel zÿn verbonden.

Art. 13.

Allen, die, overeenkomstig de bepalingen in Art. 12 vervat, het regt van beleening bŷ de Bank verkregen hebben, zullen geene aanspraak hebben op eene grootere som dan door hem besproken is, aan de directie der bank wordt niettemin de vrŷheid gelaten om dan wanneer zŷ het voor de aangelegenheden der bank mogt raadzaam achten, aan een of meer deelhebbers eene grootere som dan de besprokene voor te schieten, tegen het deponeren van waren op den voet en de wŷze in Art. 12 voorgeschreven.

Art. 14.

De intrest der beleeningen, van welken aard ook, bŷ de bank te doen, wordt aanvankelŷk bepaald op vŷf ten honderd in het jaar van het voorgeschoten kapitaal.

Art. 15.

Alle beleeningen zullen, ten overstaan van den Secretaris en getuigen bŷ acte gesloten worden. De beleende zal bŷ het passeren dier acte, waarvan hŷ de kosten moet dragen, zich speciaal aan alle de bepalingen van dit Reglement, hem of zŷne goederen betreffende, onderwerpen moeten.

Ingeval van nalatigheid aan de zŷde der beleenders om aan de voorwaarden te voldoen, waarop de beleening is toegestaan, zal de Directie der bank tot den publieken verkoop der onderpanden overgaan, ten overstaan van den Vendumeester of van zoodanige andere autoriteit als daartoe op Curaçao bevoegd verklaard zal zŷn.

De verkoopingen zullen plaats hebben in zoodanig publiek Locaal, als de Directie zal aanwŷzen in de nabŷheid of op de plaats zelve, alwaar de goederen zich bevinden, na voorafgaande bekendmaking, vertooning van monsters en die verdere voorzorgende maatregelen, welke het belang zoo der Bank als der beleenden vordert.

Wanneer de verkoop is afgeloopen zal de Directie der Bank, de goederen kunnen afleveren, zonder dat de voormalige eigenaars er eenige verhindering aan kunnen toebrengen.

Art. 16.

Goederen aan welke bederf mogt worden bespeurd gedurende den tŷd waarvoor zŷ beleend zŷn, zullen door andere moeten worden vervangen, of de beleening zal kunnen worden opgezegd en wanneer in dat geval het beleend kapitaal niet wordt gerestitueerd, zullen die goederen worden verkocht op den voet en wŷze in dit Reglement bepaald.

Art. 17.

Wanneer de verkochte goederen de som niet hebben opgebragt, waarvoor ze bŷ de bank zŷn beleend, zal de Directie het te kort doen verhalen op de verdere bezittingen van den Beleener, voormalige eigenaar dier goederen. De Directie zal ook het regt hebben de verkooping uittestellen tot eene gelegenheid, welke zŷ in het belang der Bank, gunstiger zal achten.

Art. 18.

De Acten van beleening zullen onderworpen zŷn aan het regt van Zegel, hetwelk er bestaat of in het vervolg zal worden ingevoerd: van alle andere thans bestaande of nader opteleggen belasting en het regt van registratie daaronder wel bepaaldelŷk begrepen, worden zŷ vrŷgesteld gelŷk geschiedt bŷ deze.

Art. 19.

Alle actien tegen de Bank te entameren zullen voorloopig en tot dat daaromtrent nadere bepalingen bŷ de wet zullen worden gemaakt, geinstitueerd en gebragt moeten worden voor de Regtbank van koophandel.

Over het bestuur der Bank.

Art. 20.

De Directie der Bank zal worden toevertrouwd aan een Collegie bestaande uit een permanenten President, en twee Leden, aan welke zal worden toegevoegd een vaste Secretaris, benevens het noodig aantal klerken en suppoosten.

Art. 21.

De President en Directeuren oefenen de Directie en administratie uit over alle zaken der Bank op den voet en de wŷze bŷ dit Reglement bepaald met in achtneming van 's Rŷks wetten. De verpligting welke op den President en de Directeuren rust, de orde en wŷze waarop zŷ hunne werkzaamheden zullen verrigten, worden, bŷ afzonderlŷke reglementaire voorschriften geregeld.

Art. 22.

President en Directeuren zŷn niet aansprakelŷk voor schaden voortgesproten uit daden, handelingen of bedrŷven door hen in hunne qualiteit verrigt of gedaan, welke niet strŷdig bevonden worden met dit Reglement. Zŷ zŷn in persoon en goederen niet arrestabel voor Civiele actien en pretensien ten laste der Bank

Art. 23.

President en Directeuren leggen bŷ de aanvaarding hunner posten, den eed op dit Reglement, mitsgaders dien van zuivering en geheimhouding af.

Art. 24.

Na afloop van de sluiting der Bank, ten einde van elk boek jaar, worden de balansen aan den Raad van Policie overgelegd, die dezelve examineert en vervolgens, vergezeld van zŷne consideratien, aan den Gouverneur Generaal doet toekomen; deze balansen akkoord bevonden en goedgekeurd hebbende, worden President en Directeuren wegens hunne gehoudene administratie gequitteerd en gedechargeerd.

Art. 25.

De stipste geheimhouding omtrent alle zaken de bank of particuliere ingezetenen betreffende, en meer bŷzonder omtrent de escomptes en beleeningen, wordt bŷ dezen aan den President, de Directeuren, den Secretaris, mitsgaders aan de verdere onderhoorigen der bank ten sterkste geordonneerd en aanbevolen, ieder voor zoo veel hem aangaat.

Art. 26.

Aan alle geconstitueerde autoriteiten van Curaçao, zoo civile als militaire, wordt eindelŷk de bescherming en beveiliging der Bank, gelŷk mede hare handhaving bŷ de voorregten en voordeelen bŷ dit Reglement bepaald, ten duurste aanbevolen.

Gedaan te Curaçao den 6den Februarŷ 1828.

DeCommissaris-Generaal van Z.M. voor de W. I. bezittingen,

J. VAN DEN BOSCH.

Fiscaal's Kantoor, den 8sten February 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Speciale Gemagtigden van Mevrouw MARIA JACOBA DE BARRY Weduwe JOHANNES RUDOLF LATTÉ, zullen op Maandag den 11den February aanstaande, by Publieke Opveyling, op gunstige voorwaarde, ter Weeskamer alhier, doen verkoopen, een Huis en stuk Gronds staande en gelegen op Scharlo.

G. VOS, JZ.
B. A. CANCRYN.

Den 21sten January 1828.

Lŷst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

T Tuin	M D Gomes
Maria Madalena Claas	M M Domanick
Alexander Michie	Maria Carlo Bronswinkel
Dew. Nathan Ellis	José Curiel
J de M Levy Maduro	M Polonia Dedenoi
Domingo F Dandé	Ragel de R Penso
J A Salasar	L Janse
J Jordan	B Granbio
L Gabriel	J Concordia Tuipen
Eufrosina van Arckel	Jana L Maduro
J Tesselaar	B Senior Jr.
Rafael Hermoso	Postina Jesurun
Felis Torres	F Spegh
Anna Solas	Helena Boom
Tina Naar	Dewed. W H Berch
R of J Sasso	F Alvares
Ann Morris	C Basielio
M Madalena	J H Bothhendns
R de la Rosa Bocanegra	G H Deleon
F Bocanegra	M L Maduro
Antonia Fernandes	Juan Sanches Arteaga
Carlota Giribaldi	Wed. Jan Sterling
Andries Kraanwinkel	Anna Josefa de Maya
Juan Jose Cortes	Catalina Danis
R Hoheb	Isider Soto
Gonthier	Johana Isberta Naar
Napoleon	Palmi Gouche
Eloma Hanannus Levy	

Curaçao den 8sten Februarŷ 1828.

A. HELMUND.

Belast met de Post directie.

AAN de liefhebbers wordt hierby bekend gemaakt, dat er onlangs alhier uit Frankryk is ontvangen geworden een assortement versch Moeskruiden en Bloemen Zaad, welke te koop is by den Heer GONTHIER.

Den 1sten February 1828.

BEKENDMAKING.

OP den 31sten January laatstleden, overleed te Paramaribo, tot onze innige droefheid onze Zoon en Broeder, de Weledele Gestrenge Heer Mr. WILLIAM MELANCTON FORBES, in den jeugdigen ouderdom van 26 Jaren. De Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden worden hiervan kennis gegeven; niet twyfelende of zy zullen deel nemen in het verlies van hem, wiens nagedachtenis door ons langen tyd in aandenking zal gehouden worden.

DEW. W. FORBES.
J. B. FORBES

Den 8sten February 1828.

MYNE geliefde Echtgenoote MARIA SUZANNA BAART, beviel den 15den December laatstleden voorspoedig van eene Dochter, en tot myne en hare innige droefheid ontsliep echter den 23sten daaraanvolgende in den ouderdom van twee jaren en twee maanden na eene ongesteldheid van vier en twintig uren onze oudste Dochter ALEIDA ANNA MARIA ELIZABETH.

Wy geven hiervan mits dezen kennis aan onze Famille en Vrienden op Curaçao, overtuigd van hunne deelneming in onze Lotgevallen, terwyl wy ons in hun vriendschaplyk aandenken aanbevelen.

MR. H. R. HAYUNGA.

Paramaribo, den 30sten January 1828.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

1. golet Generaal Majoor van den Bosch, La Roche, St. Eustatius
2. —— Anna, Conant, dito
4. —— Irene, Hansen, Coro
—— Mathilda, Jones, St. Thomas
5. bark Maria Manuela, Fernandez, Coro
8. golet Dos Amigos, Besgel, dito

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

1. golet Sally, Walter,
2. bark Drie Gebroeders, Oduber,
—— Pieter, Bolio,
5. brik Generaal Paez, Clark,
6. golet Drie Zusters, Peron,
7. faluca Union Filantropica, Montero,

Heden vroeg in den morgen is Z. M.'s brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys, naar Bonaire vertrokken; aan boord hebbende Z. E. den Generaal Majoor, Commissaris Generaal over de Nederlandsche West Indische bezittingen.

Op Donderdag den 7den dezer des namiddags te 1 ure is Z. M.'s korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde, van Paramaribo, in den zeer spoedigen overtogt van minder dan 6 etmalen in deze haven aangekomen. De Pallas is op den 1sten February des namiddags te 4 ure van Braams Punt vertrokken.

Wy vernemen by deze gelegenheid dat Z. M's. Brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant van Es, van de Guinesche Kust op den 12den January laatstleden te Paramaribo is aangekomen.

Passagiers aangekomen met de Pallas, de Weledele Gestrenge Heeren G. Eutel, Kapitein by de 9de Komp. Jagers alhier en Mr. J. N. J. Elout, Gouvernements Secretaris te Suriname.

Vertrokken op Woensdag met de Maria & Jacoba, de Zoontje van den Weled. Gestr. Heer F. S. van Keders, naar Amsterdam en op Donderdag naar New York met het Amerikaansche brik schip de Generaal Paez, de Weledele Heer J. T. Golding.

Met de aankomst van een vaartuig uit Puerto Cabello vernemen wy dat een gedeelte van het eskader van Admiraal Laborde, bestaande in één linie schip en één brik voor die plaats kruistte; en dat hetzelve de schooner Helena, Eltino, genomen heeft.

Wŷ hebben eenige Londensche kouranten, van welke de laatste van den 4den December was, doorgelezen; van de belangrŷke artikels uit dezelve hebben wŷ thans slechts weinige kunnen plaatsen.

De tyding der actie van Navarino is den 1sten Nov. te Konstantinopolen ontvangen. Hoe groot de verbittering en gisting ook was, door dezelve ontstaan, zoo was er echter nog geen openlyke opstand tegen de Franken losgebarsten. De minister der buitenlandsche zaken wilde echter met de ambassadeurs der drie verbondene mogendheden niets meer verhandelen en tegen den Nederlandschen ambassadeur zeide hŷ dat zŷne keizer maatregelen zou nemen overeenkomstig zyne waardigheid. Toen echter den 8sten Nov. de tyding kwam van de verovering van Scio door Lord Cochrane, werd de zaak zoo erg dat de ambassadeurs zich naar Odessa inscheepten. [illegible] echter nog niet zeker dat zy [illegible] waren. De Oostenrŷksche, Engelsche en Fransche staatspapieren zyn zeer gedaald op de tŷding dat de hoop op behoud van vrede zoo zeer verminderd is. De Oostenrŷksche ambassadeur blŷft nog alleen de onderhandeling doorzetten. Alle goederen der onderdanen van de drie mogendheden zŷn ook onder bewaring gesteld.

Te Salonika zŷn de kooplieden het wel ontsnapt: den 1sten Nov. kwam er een Fransch fregat aan, die de Fransche kooplieden aldaar aan boord nam en beval dat hunne schepen die in de haven lagen, zouden vertrekken. Toen dit gedaan was maakte men eerst bekend wat er te Nava-

rino was voorgevallen. Misschien is hetzelfde ook te Smyrna gebeurd.

Te Navarino heeft er geene verdere vyandelykheden plaats gehad; den dag na den slag is de Turksche vice admiraal by Codrington aan boord geweest en het schynt dat men overeengekomen is de vyandelykheden niet voort te zetten. De beide dagen na den slag brandden nog eenige schepen, die verlaten waren in de haven.

Den 24sten October hebben de drie admiraals een besluit uitgevaardigd, waarby zy de Grieken verbieden om eenige expeditie meer te doen het zy tegen Scio of Albanie; en zelfs verbieden zy om geene gewapende vaartuigen meer uittezenden, eene kleine uitgestrektheid van zee uitgezonderd, op straffe van eene gelyke verniel-ing als de Turken te onder gaan.

De vloot schynt daarop uit Navarino gezeild te zyn, althans de meeste vaartuigen die dezelve uitmaakten, zyn te Malta en elders aangekomen.

Ondertusschen hebben de Grieken van de gelegenheid gebruik gemaakt; met behulp der twee stoom vaartuigen zyn ze de golf van Corinthe binnen gevaren en hebben er zes Turksche schepen verbrand.

Den 26sten October is er eene expeditie van 4000 man onder Fabvier op 15 vaartuigen naar Scio overgebragt en volgens latere berigten is dit eiland na eenige gevechten genomen. Er was terstond na het besluit der admiraals een Fransch fregat naar Scio gezonden, doch dat zal aangekomen zyn toen het reeds genomen was.

De schrik heeft zich verspreid over alle havens der Middellandsche zee. Zoo dra het berigt der actie van Navarino aangekomen was, zyn alle vaartuigen welke zeilree naar Turkeye lagen, blyven liggen; andere welke op zee waren, zyn terug gekeerd.

Te Parys heeft eene volksbeweging plaats gehad. Daar de leden welke voor de kamer der gedeputeerden gekozen waren byna alle liberalen zyn, zoo is de stad Parys op het luisteryks gillumineerd geworden, oneindig prachtiger dan op 's konings verjaardag.

By gelegenheid dat de gendarmerie het volk dat in groote menigte verzameld was en dat riep: weg met de ministers; terwyl sommigen riepen leve Napoleon II, uit een wilde jagen, zyn er vele ongelukken gebeurd: een groot getal personen is gekwetst geraakt en eenige zyn gedood.

De verbittering in Spanje van de Apostolyken tegen Ferdinand VII. is ten top gestegen. Deze koning heeft alle de hoofden van den opstand in Catalonie welk by de amnestie op zyn koninglyk woord vertrouwende, hadden onderworpen, doen ophangen. Vele echter zyn het ontkomen en hebben nieuwe benden in Castille en andere provintien gevormd. Het schynt dat Frankryk er over verbitterd is, want de Fransche troepen hebben Barcelona ontruimd en de andere plaatsen die zy bezetteden en marcheren naar Frankryk terug.

UITTREKSELS UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, Nov. 24.

(Uit Fransche Nieuwspapieren.)

Konstantinopolen, Oct. 25.—Er heeft hier geene verandering plaats gehad. De Porte, getrouw aan zyn stelsel heeft geene bevredigende maatregels willen nemen. De orders, welke aan Ibrahim waren gezonden, zyn zeer stellig, waarby hy onder andere dingen aanbevolen wordt om in de Morea akten van onderwerping intezamelen, gelyk gedaan is door den Kapitein van Livadie, ten einde op alle mogelyke wyze den opstand te dempen. Hadden zoodanige maatregels, met nadruk gebezigd geworden, dan zoude reeds drie jaren geleden, dit oogmerk zyn bereikt geworden; maar nu is het te laat. De Porte heeft veel hoop op de krygsverrigtingen van Ibrahim Pacha.

De Reis Effendi heeft aan de Europische afgezanten medegedeeld eene opgaaf van de Turksch-Egyptische vloot in de Morea en één Bulletin van eene overwinning behaald door den Tahir Pacha over Lord Cochrane, wien men op de vlugt gejaagd heeft. De berigten van de Grieken maken geene melding van deze voorgewende overwinning: en het schynt dat zulks een uitvindsel is, om [illegible] der Muzelmannen te doen herleven.

[illegible] gesloten onder de bemiddeling van M. [illegible] met de hoven van Spanje, Napels en Zweden wegens de vrye vaart op de Zwarte Zee, hebben [illegible] verwekt, om dat men beschouwt dat dezel[illegible] vergunningen aan de kant van de Porte be[illegible]

[illegible] gevolge eener aanbeveling van Admiraal Co[illegible], hebben de Grieken de blokkade van Scio moe[illegible] en vyandelykheden in die gewesten opge[illegible].

Parys, 19den Nov.—De revolutionaire party vriert nimmer hare gebeurtenissen en feesten zonder wanorder en oproer te verwekken. Gisteren avond was de wyk van St. Denis andermaal het tooneel van treurige voorvallen. Het volgende is een verhaal der gebeurtenissen van den afgeloopen nacht:

Tot acht ure toe was alles in rust. Toen eerst zag men in de straten van St. Martin en St. Denis eenige troepen van menschen. Er werden voetzoekers en andere vuurwerken in de straten in alle rigtingen afgeschoten en de glazen ramen, welke niet voorzien waren van vengster bladen, gebroken. Op verscheidene plaatsen werden er oproerverwekkende zinnebeeldsels op doorschynende papierramen vertoond en muitende kreten geheven. Ten negen ure werd de menigte menschen nog talryker welke onder een onbekend voorwendsel een man vervolgde, die de wyk had moeten nemen by een post van de infanterie der linie, welke in een oogenblik verrast en aangevallen werd, door eene groote menigte met stokken en steenen gewapende personen. Deze post werd langen tyd verdedigd, toen er den bystand van een sterk detachement gendarmerie ingeroepen werd, hetwelk de menigte uit een dreef, die zich weder in grooter getalle naby de kerk van St. Leu vereenigde en zich tegen de gendarmerie verzettede, achter eene borstwering, welke zy van vaten, manden en wagens gevormd hebben. Van achter deze borstwering ontvingen de troepen eene vlugt steenen.

Achter de eerste werden drie borstweringen gevormd van bouwstoffen en werktuigen, welke door metzelliedenop de plaats gelaten waren, en met sparren en ladders van eenige stellingen, was de doorgang geheel toegesloten. Er waren omtrent vier duizend personen verschansd achter deze borstweringen, allen gewapend met stokken, steenen en schiet geweren.

Te 10 ure was er eene onzagverwekkende menigte vergadord op de Place du Chatelet. Drie kommissarissen van policie kwamen vergezeld van detachementen linie troepen en ruitery. Men riep de menigte tot over de twintig malen toe, om uit een te gaan, doch vruchteloos; toen herhaalden de militaire bevelhebbers deze vermaning, doch zag zich ten laatste genoodzaakt geweld te gebruiken en de verschansingen aantevallen.—Er werden steenen uit de straten geworpen en met klein geweer uit de vengsters geschoten; toen was het hoogst noodzakelyk om geweld tegen geweld te bieden; zoo dat te middernacht de verschansingen omver geworpen werden en de straten gezuiverd.

Verscheidene militairen werden door steenen en geweer kogels gekwetst; en een kapitein der gendarmerie ontving een' geweldigen slag van een steen aan het hoofd. Vele oproerlingen vielen als slachtoffers hunner vermetelheid en een groot getal werd in hechtenis genomen.

Nov. 20.—De wanorders welke verleden nacht plaats hadden, werden met zwarende omstandigheden vernieuwd. De muitelingen trachtteden die wyken van de hoofdstad, welke in rust gebleven waren, in opstand te brengen. Er werden nieuwe verschansingen in de straten van St. Martin en St. Denis opgeworpen. De soldaten wierpen deze publieke schouwspelen omve. en de ongeregeldheden der oproerigen werden met open geweld gestuit.

DECEMBER 3.

(Uit Duitsche Nieuwspapieren.)

Konstantinopolen, Nov. 5.—De Porte blyft steeds een kalm gedrag houden tegen de geweldige maatregels der verbondene mogenheden; en schoon men reeds op den 30sten Oct. het berigt ontvangen had wegens de verniel-ing der Turksche vloot in de haven van Navarino door de Europische admiraals, heeft zy niets gedaan om de gemoederen van het volk tegen de Franken aantezetten; niettegenstaande dat het volk hiervan onderrigt is, blyft de hoofdstad eene ongestoorde rust genieten.

Alle deze omstandigheden doen de hoop ontstaan dat de crisis voorby zal gaan zonder eenige volks beweging.

De ambassadeurs der Europesche mogendheden blyven voortdurend met den Reis Effendi onderhandelen, die hen in den avond van den 2den, de tyding der gebeurtenissen te Navarino met de grootste kalmte en gelatenheid, maar niet zonder eenige by die gelegenheid toepasselyke aanmerkingen, medegedeeld heeft. Op dezen avond wordt er eene algemeene vergadering van den Divan gehouden.

Brieven uit Corfu van den 28sten Oct. vermelden dat van 98 Turksche en Egyptische vaartuigen welke in de haven van Navarino lagen, er na het gevecht niet meer dan 4 in staat gevonden werden te kunnen vertrekken; en zelfs deze waren duchtig gehavend.

Uit eene Zondagsche Courant.—De kristelyke donder te Navarino heeft geen weerklank in de Bosphorus gehad, de Janitsaren zyn vernield en de Turk is van schrik ter neder geslagen. Mahmoud ook is noch zinneloos noch dweepzuchtig; hy kan zyne Bostangis en geele handlingen intoomen. Vrees is eene magtige drangreden voor den Ottoman. De Moskoviten zyn aan de Pruth en de vlag der Kristenen mag op de gouden hoorn wapperen; de Giaours kunnen daarom in vrede slapen en de Moslem aan het noodlot overgelaten worden.—"*Allah* Acbar—*God* is groot" schreeuwde hy uit, "en wat hy wil moet geschieden."

(*Later berigt.*)

Alle berigten schynen overeentekomen met de tyding dat de Divan voornemens was, op den 11den November te vergaderen ten einde beslissend te besluiten; en men meldt tevens dat het gouvernement eene kennisgeving van dat besluit heeft ontvangen, welke was om geweld tegen geweld te gebruiken. Hierby wordt gevoegd dat de onderhandelingen vóór den [illegible] November vruchteloos waren, doch op dien dag met de aankomst der tyding dat Lord Cochrane te Scio geland en na een zwaar gevecht die plaats ingenomen had, staakte de Sultan terstond de onderhandelingen op voorgeven dat dit geval als eene nieuwe schending der goede trouw kan beschouwd worden. Het gevolg hiervan was het inschepen der Ambassadeurs van de drie geallieerde mogendheden aan boord der Russische fregatten, welke terstond naar Odessa gezeild zyn.

Naar luid van een berigt in de *Algemeine Zeitung* of *Augsburgsche Gazette*, waren zy echter aangehouden, ten gevolge eener onderschepte depeche van M. de Ribeaupierre, behelzende dat de Russische armee de Pruth overgetrokken is.

Er zyn andere berigten, zoodanigen als dat de Sultan besloten heeft om represalien te maken voor het verlies van zyne vloot, &c. - Men gelooft thans algemeen dat de ambassadeurs Konstantinopelen zullen verlaten, zoo zy niet reeds gedaan hebben. Die genen echter welke de staatkunde van de Porte meenen te doorgronden denken dat zy na een weinig kaspelen verzocht zullen worden om terug te keeren.

Ingevolge den inhoud van een' privaten brief uit Malte, is Z. M. schip de Genoa op den 2den October aldaar aangekomen; en de Albion en Asia, waren in het gezigt.

DECEMBER 4.

Haarlem, Nov. 29.—De Abel Tasman, welke in Augustus van Java was vertrokken, bragt kouranten van Batavia loopende tot den 11den dier maand. Zy maken geene melding der onderwerping van andere opperhoofden; en in het algemeen schynen zy weinig belangryks betrekkelyk de krygsverrigtingen op het eiland Java. Het blykt echter dat de vyandelykheden nog in de maand July voortduurden, dat de Insurgenten herhaalde aanvallen gedaan hadden op de Nederlandsche troepen in Passar Gede, maar dat zy telken male met zware verliezen terug geslagen werden. De kourant van den 31sten July meldt dat de Insurgenten niettegenstaande hunne verliezen, hardnekkiglyk eene positie in de nabyheid van Djocjocarta bleven verdedigen. zoo dat de Generaal De Kock verpligt was zich aan het hoofd van eenige troepen te stellen ten einde hen te verdryven. De uitslag hiervan was nog onbekend.

De Prins van Oranje, een der schepen welke in April van Texel vertrokken zyn met de troepen van de Wassenaar, is op den 2den Augustus te Batavia aangekomen; en op den volgenden dag de Wilhelmina van Rotterdam.

Rotterdam, Nov. 30.—Er is hier een gerucht in omloop, dat de Porte oorlog verklaard heeft, en dat deze tyding officieellyk te 's Graveuhage is ontvangen geworden.

(Uit de *Gazette de France.*)

Parys, Dec. 2.—Onze korrespondent te Frankfort schryft ons—"Op den 28sten November hebben wy hier berigten van Weenen ontvangen, gedagteekend den 24sten. Zy melden dat de Ambassadeurs der geallieerde mogendheden Konstantinopolen verlaten hebben, ten gevolge van eene aanschryving van den Sultan en van eene opschorting der onderhandelingen; en dat zy naar Hermanstadt vertrokken zyn.

"Baron van Ottenfels, de Oostenryksche internuntius, is by de Porte gebleven; en het is te hopen dat het hem gelukken zal, de onderhandelingen te hernieuwen. Deze tyding heeft de f[illegible] doen dalen."

Wy hebben [illegible] vernomen dat admiraal de Rigny op den 6den voor Smyrna was, aan boord van de Trident.

(Uit de *Augsburgsche Gazette.*)

Odessa, Nov. 14.—"Wy hebben tydingen uit Konstantinopolen tot den 5sten. De hoofdstad was in volle rust en de ambassadeurs waren nog daar. Sedert de tyding der noodlottige gebeurtenis te Navarino hebben wy ontvangen het berigt wegens eene landing van kolonel Fabvier, op den 28sten Oct. te Scio. De Sultan was zeer onthutst over deze tyding; en naar luid van private brieven is de Reis Effendi ontslagen en volgens anderen is hy in ballingschap gezonden geworden. De uitslag der veelvuldige byeenkomsten van den Divan werd alle oogenblikken verwacht.

Bucharest, Nov. 15.—Men bevestigt dat de Hospodars de tydingen hebben ontvangen dat de Ministers van Frankryk, Rusland en Engeland, op den 10den na de opschorting der onderhandelingen van Konstantinopolen zouden vertrokken zyn.

De *Oostenryksche Waarnemer* meldt onder het hoofd van Salonika, dat op den 1sten November de Fransche oorlogs brik La Palinure, en op den volgenden dag de Marsouin vóór die plaats verschenen waren, en dat een dag later de Fransche en Engelsche konsuls met hunne huisgezinnen en landgenooten aanboord van deze twee oorlogs en vier koopvaardy vaartuigen te scheep zyn gegaan. De Turksche gezaghebbenden die toen niet voor den anderen dag vernomen hadden wegens het gevecht van Navarino, lieten de woningen der gedeserteerde Franken verzegelen. Vier paarden welke zy in het hotel des Franschen konsul gevonden hadden, hebben zy aan den Oostenrykschen konsul gegeven, om dat zy in geene wyze met eigendommen van anderen willen bemoeyen. Niettegenstaande de verbazing welke die tyding had veroorzaakt, heerschtte er de grootste rust; en men heeft opgemerkt dat op den dag der viering van het feest des konings van Frankryk, de Turksche vlag de eere plaats ter regter van die van Frankryk bekleed heeft, aanboord van de twee Fransche brikken welke toen nog op de rede lagen.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, DECEMBER 3.

(From the *Journal des Debats.*)

Paris, Nov. 29.—Statement of the Elections as at present known:—

For the Opposition, 231; for Ministers, 133. The Chamber of Deputies consists of 430 members, 216 forming a majority. Absolute majority against the Ministers, therefore, FIFTEEN!

St. Petersburgh, Nov. 10.—An Ukase, addressed on the 21st of last month to the Directing Senate, contains, with respect to the United Greeks, the following dispositions:—

"1. It prescribes to them the strict observation of the 9th and 10th Sections of the Ukase of the 6th of September 1807, imposing on them the indispensable duty of preserving their ancient religious customs pure and unmixed.

"2. Consequently they are not permitted in any case to receive into their monasteries individuals attached to any other rites; and they must not admit any to make vows, except those who, professing the same form of worship as themselves, can prove that they know the Sclavonic language and the ecclesiastical rites.

"3. Schools are to be generally established for the instruction of young United Greeks, who devote themselves to the ecclesiastical profession, in order that they receive instruction sufficient for their calling, and a competent knowledge of the ceremonies of their worship and the Sclavonian language."

Another Ukase forbids for the future, as improper, the sale by auction of sacred images, in cases where the property of debtors is sold publicly to the highest bidder to satisfy their creditors.

The *Austrian Observer* contains, under the head of Vienna, Nov. 21, the following article:—

"In several articles of the French journals, which are again given up to the most unbridled audacity, we find, along with the most disgusting diatribes against the Austrian Government, the extravagant assertion, that, in the destruction of the Greek and Egyptian fleets at Navarino, a great number of Austrian vessels which had joined it were included, and from this fabulous circumstance these journals draw all kinds of inferences, with which we shall not sully our paper. It is impossible for us to enter into a controversy with the authors of those articles, the excess of their ignorance, as well as of their violence and their malice protects them against every just attack. To think of defending truth against men of this description would be a manifest crime, and silence must be the only answer to their criminal follies, so long as they are allowed to treat their own Government with still more fury and impudence than that of other nations.

"If then we honour these lies with a short reflection, it is only that no person belonging to *our public* may be tempted to give the slightest credit to these allegations. With this view we will observe.—

"1. That at the time of the catastrophe at Navarino (October 20), no Austrian ship of war was in that port, or the vicinity, and especially that none of the Commanders of the belligerent fleets has, up to this day, allowed himself in any manner to be wanting in the respect due to the Austrian flag, which every officer of the Imperial Navy would cause to be respected, at the hazard of his blood and his life.

"2. With respect to the merchantmen, we have already said in this paper, that according to the first information we received, there were in all five Austrian merchantmen with the fleet that sailed from Alexandria. We have not been able to learn with certainty, whether those vessels had joined that fleet by virtue of engagements contracted in Egypt, or to secure themselves from the pirates that infest those seas. In the first case, the Captains of those vessels did only what they were allowed to do by the Ordinances of their Government. The second paragraph of the instructions delivered to the Commanders of the Austrian squadron, is conceived in these terms.

"Sec. 2. As in consequence of the relations of peace and amity existing between the Imperial Court and the Porte, by virtue of treaties, it ought not to be permitted that any succour should be given to the insurgents by Austrian subjects to the prejudice of the Porte, that on the other hand, there is no principle of the law of nations which can require Austrian subjects to be prohibited from performing good offices directly or indirectly, to the advantage of the Porte. It is perfectly lawful for the proprietors and Captains of Austrian ships, and all those who sail under the Austrian flag, to take on themselves freights for the account of the Ottoman Government, or of the Authorities depending upon it, on such terms as they may think fit,

"However, as his Majesty, for important political reasons, has resolved to maintain henceforward in this deplorable contest, the neutrality *de facto*, which has been observed according to the strict meaning of the preceding article. The said services, under whatsoever form and conditions they may have been fixed and executed, cannot in any case be considered as anything but a speculation of private individuals at their own risk and peril; and they cannot, in case of loss or injury in the execution, pretend to any intervention or indemnity from the vessels armed for the protection of commerce.

"It appears, therefore, that merchantmen were at liberty to conclude with the Pacha of Egypt, as with any private individual, contracts for freight, without affecting in any manner the responsibility of the Imperial Government, and without implicating its dignity; and though we have no sufficient information respecting the fate of those five vessels, of which we do not even know the names, we have no reason to apprehend that any kind of violence has been exercised towards them, if they were not involved by chance in the catastrophe at Navarino. Thus the whole edifice of the lies of the French Journals crumbles into dirt"

DECEMBER 4.

GENOA, Nov. 24.

We find in the *Malta Gazette*, of the 7th instant, the following Declaration, addressed by the three European Admirals, to the Permanent Committee of the Greek Legislative Body:—

"Fort of Navarin, Oct. 24, 1827.

"Gentlemen,—We have learned with much indignation that while the squadrons of the Allied Powers were destroying the Ottoman fleet, which had not thought proper to observe an armistice *de facto*, Greek corsairs have not ceased to infest the seas, and that the Prize Council, the only tribunal recognised by the Greek Law, has sought pretexts for justifying these excesses, under legal forms.

"Your Provisional Government seems to believe that the Commanders of the Allied squadrons are not agreed on the measures proper to be taken, in order to terminate this system of illegal pillage. It deceives itself, for we now unanimously declare, that we will not suffer you, under any vain pretext, to attempt to extend the theatre of war—that is to say, the circle of your piracies.

"We will not suffer Greece to send any expedition to cruise, or to blockade, but between Lepanto and Vole, comprehending Salamis, Hydra, and Spezzia.

"We will not suffer the Greeks to carry the insurrection either into Scio or Albania, to expose, by so doing, the population to the cruel reprisals of the Turks.

"We regard as null and void all letters of marque given to cruisers found beyond the above-prescribed limits, and the ships of war of the Allied Powers will have everywhere orders to detain them.

"There remain no longer any pretext for them. The maritime Armistice is, in fact, observed on the side of the Turks, since their fleet no longer exists. Take care of your's, for we will destroy it also, if the case requires it, to put an end to a system of maritime pillage, which will end by putting you out of the protection of the laws of nations.

"Your present Provisional Government being deprived of every sort of power, it is to the Legislative Body that we address these last and irrevocable resolutions.

"As to the Tribunal of Prizes which it has established, we believe it incompetent to decide on the cases of any of our ships without our participation.

"We have the honour to be,

"DE RIGNY.
"E. CODRINGTON.
"DE HEIDEN."

Madrid, Nov. 15.—Another new band has appeared in the mountains of Somosierra; it is composed of 100 men, and about 60 cavalry, which spreads desolation about the country.

Constantinople, Nov. 6.—Since Nov. 1, when the burning of the Turkish Egyptian fleet at Navarin was known, an indignation which is not to be described prevails among the Turks, and they expect with eager impatience an energetical resolution of the Sultan, who participates in the anger of his Mussulmans. The Reis Effendi, who, under the appearance of composure, uttered the bitterest reproaches on that event to the Dragomans of the Russian, English and French Legations, caused the Ambassadors of Prussia and Holland, who offered to express their condolence, to be answered, that the Porte would take a step suitable to its dignity. He has no longer any direct intercourse with the Ambassadors of the three Courts, but all the negotiations are carried on through Baron d'Ottenfels, and all eyes are fixed on him, as the last support of the hopes of peace. The Ambassadors, however, remain here, and seem to wait for the final determination of the Sultan, or perhaps to remain as private persons, till they receive instructions from their Courts. It is generally believed that the Sultan's decision will be of a warlike nature, and that, among other measures, a general arming in the whole Empire will be ordered. In the capital there is a kind of suppressed fermentation, and trade is perfectly stagnant. Another general meeting of the Divan is called for the day after to-morrow.

Constantinople, Nov. 7.—Tranquillity prevails in the capital, and we look forward with impatience to the decision of the Sultan, after the great Divan of the 5th.—The Ambassadors of the three Powers are still here; and the alarming reports which are in general circulation respecting the result of that assembly are in no wise authenticated, and are therefore premature. Baron d'Ottenfels is in constant negotiation with the Reis Effendi. The conduct of the Porte to the three Ambassadors has been hitherto entirely conformable to the law of nations, and seems to be a pledge that the Porte, even in the worst case, does not design any thing violent towards them.

St. Petersburgh, Nov. 14.—The *Russian Invalid* contains some further particulars of the taking of Erivan.—It appears that Lieut. General Count Suchtelen himself took Hassan Khan prisoner, who had fled into a mosque. Immediately after the entrance of our troops into the fortress, guards were posted at all the powder magazines; Lieut. Lelaken, of the Grenadier Guards, who perceived a match burning in the principal magazine, rushed forward and put it out, and by his presence of mind and intrepidity prevented the dreadful effects that an explosion would have produced. General Paskewitsch has formed a provisional administration of the province of Erivan, at the head of which is General Krassowsky, and on the 18th of October set out to return to Nakitchevan. He intended immediately to join Lieut. General Prince Eristow, in order to take advantage of the favourable state of affairs, and make a decisive movement towards Tauris.

(From the *Moniteur.*)

Paris, Nov. 30.—A letter from Zante, of Oct. 24, gives some particulars of the events which passed on the coast of the Morea, from Sept. 25 to Oct. 20. The following is what it says of the armistice:

"On the 23d Sept,, Admirals Codrington and De Rigny concluded with Ibrahim Pacha at Navarino a kind of Treaty, by virtue of which the latter engaged to suspend his operations for 20 days, hoping that this time would be sufficient to receive further instructions from the Divan. Some persons think that Ibrahim engaged to suspend hostilities, both by land and sea; others pretend that only maritime operations were meant; and if we believe a third statement, Ibrahim promised only not to attack Hydra, till he had received orders to do so. At all events it is certain that their conventions were not recorded in any authentic act, and that they were merely verbal."

After detailing Ibrahim's attempt to proceed with part of his fleet to Patras, and his being obliged, by Admiral Codrington, to return to Navarino, the letter goes on to state, that three days afterwards Ibrahim received orders from Constantinople to employ all his efforts to subdue the Morea, in which Redschid Pacha had been ordered to assist. He accordingly (as has been already related) sent 7,000 men to Calamata, 4,000 to Arcadia, and took the command of 5,000 or 6,000 himself. The Generals were ordered to spare all those who submitted, but to put to the sword all who should be found with arms in their hands. This order was published on the 15th and 16th October, in some villages of Maina, where the Greeks had made some resistance. On the 16th, the allied squadrons joined before Navarino.

"From the 17th to the 19th of October the three Admirals sent numerous flags of truce to Ibrahim and his Generals. They complained of the violation of the truce, and of the violent measures which had been taken in the province of Maina. Commodore Hamilton was sent to Kitries, the residence of the Bey of Maina, where he exhorted the Mainotes to resist, promising them the protection of the Allies. The English persuaded Kiaja Bey to quit Calamatra. The Admirals demanded of Ibrahim Pacha that he should send the Turkish fleet to Constantinople and the Egyptian fleet to Alexandria, and that he should himself take his troops from the Morea. These demands being refused, the Admirals resolved to enter the port of Navarino, the consequence of which was the destruction of the Turkish and Egyptian fleets"

Cadiz, Nov. 5.—The Soberano, of 74 guns, for the equipment of which the inhabitants of the Havana have made a free gift to the King, is in our bay, ready to sail for the Havana, but there is no money to pay for the provisions and the men's wages. For some time past the necessity of sending all the ready money to Catalonia has caused every thing received in the public offices to be thus employed, including even the funds sent from the Havana for the equipment of the Soberano. The pay of all persons in office, including even those in the Customs, is several millions in arrear.

(From the *Gazette de France.*)

Paris, Dec. 1.—A letter, dated Tino, October 21, in the *Austrian Observer*, contains the following particulars:—

"A vessel that has arrived here, from Smyrna, did not see any Greek vessel off Scio; whence it is inferred that the Greeks have raised the blockade, at least in part.—The Captain was told, in the Archipelago, that the Junon had brought to Colonel Fabvier an invitation from Admiral de Rigny to abandon the expedition against Scio. It was said that the Perseverance steam boat remained at anchor in the bay of Salona during Admiral Cochrane's last expedition; and that Captain Hastings had written to the Government that the machinery was good for nothing, and that he could not stir. The other Greek vessels had returned to the Archipelago. When the Hellas arrived at Poros the whole crew disbanded themselves. It was said that Lord Cochrane was much dissatisfied, and would depart as soon as Capo d'Istria arrived.

"Fabvier was inactive at Methana; Church was, with three hundred men, at Corinth. There was no money for an expedition against the Continent and Negropont Grivas still held Napoli di Romania."

By the Leeds, which arrived in Liverpool on Sunday, we have received New York papers to the 10th of November: the following are extracts:

Guayaquil.—Letters have been received in Salem from an American gentlemen at Guayaquil, of as late a date as the 20th of August last. They mention that the department of Guayaquil had been proclaimed a Sovereign State, through the influence of some restless and ambitious persons—that new regulations had been adopted, &c. It was expected, however, that the former order of things would be restored, peaceably or forcibly, and a general Federal system be adopted